

Schoffelen

Clubblad door en voor leden van vtv Streven naar Verbetering

Jaargang 71, nummer 3

Ook in de herfst is ons complex erg de moeite van het wandelen waard. Zo zijn er veel verschillende paddenstoelen te zien en de herfsttinten van bomen en heesters zijn prachtig. Met bewondering heb ik een enorme groene struik van mijn tuinburen zien veranderen naar een roodbruine blikvanger. Hoewel bij een complexkeuring door de RBvV de bladeren op de paden als minpunten aangemerkt worden, vind ik het een mooi gezicht. Wat ik ook leuk vond te zien was zodra alle bewoners weer na de zomer naar huis gingen, de vogels en de konijnen het complex weer overnamen. Ok, ik weet wel dat de konijnen op SNV niet tot de meest populaire dieren behoren, maar ik vind ze wel grappig.

Voor de redactie is het komkommertijd deze herfst. Dat wisten we natuurlijk al en om die reden hebben we dan ook vooruit gewerkt. Dat kun je dan ook terugzien op de meeste foto's waar iedereen nog lekker met korte mouwen staat. Zoals bijvoorbeeld op het volkstuincomplex wat we bezochten, Reyerwaard. Een piepklein maar prachtig complexje.

We hopen van harte dat jullie aan dit nummer van Schoffelen net zoveel plezier beleven als wij hebben gehad bij het maken er van. We krijgen meer zicht op wat jullie met het clubblad willen en op welke manier. We hopen ook dat we een beetje tegemoet kunnen komen aan de vragen en opmerkingen die we hebben gekregen. We hebben best veel tips gekregen over de lay-out en voor de inhoud van Schoffelen en daar proberen we ook wat mee te doen. Dat neemt niet weg dat we heel graag willen blijven horen hoe we het clubblad leuker kunnen maken. Ook blijft onze uitnodiging van kracht om met ons mee te doen in de redactie. Je bent van harte welkom. Als je eerst eens de kat uit de boom wilt kijken kan dat ook. Redactievergaderingen zijn openbaar dus je kunt altijd aanschuiven. We geven je dan graag een uitnodiging voor een volgend overleg. Die zijn altijd heel gezellig, dat kunnen we je alvast beloven.

Rest ons nog om iedereen een mooie feestmaand toe te wensen. Allereerst met het gefröbel met surprises voor Sinterklaasavond. En dan op weg naar de Kerst en Oud en Nieuw. Beetje vroeg weliswaar, maar we wensen iedereen een geweldige nieuw jaar.

Tot ziens in 2010
Namens de redactie
Jane van der Staaij

In dit nummer o.a:

Gluren bij de Buren	2
Wat de pot schaft bij Corry en Rob	4
De Gouden Schoffel	6
Van Origine	13
Een kunst-tuin	16
Een egelvriendelijke tuin	18
Vroeger	19

november

- Regent het in november, valt Kerstmis in december
- November heeft maar dertig dagen, maar dubbel wind en regenvlagen
- November met zijn regenvlagen, brengt verkoudheid, jicht en andere plagen
- Het is elke dag feest. Je moet alleen zelf de slingers ophangen.

Gluren bij de buren: Volkstuinvereniging Reyerwaard

Door: Ati, Ellen, Jane en Nelleke

Deze keer hebben we ons uitgenodigd bij volkstuinvereniging Reyerwaard. Het treft want ze hebben een paar dagen later een bestuursvergadering op de maandagochtend en daar mogen we bij aanschuiven. Dit grijpen we met beide handen aan want zijn erg benieuwd hoe het er aan toe gaat op een kleine tuinvereniging en wat er zoal op een bestuursvergadering besproken wordt.

Het complex ligt aan de Kromme Zandweg in Charlois. Gelukkig heeft Jane een uitleg gekregen hoe er te komen want anders waren we er vast meerdere keren langsgereeden. Je verwacht ook niet een toegang die ingeklemd ligt tussen de villa's. Een eigen parkeerplaats met uitzondering van een invalide plek hebben ze niet en het is de buurt ook niet erg gemakkelijk om een parkeerplaats te vinden. Dus het duurt even voordat we naar binnengaan.

Yvonne Claassen en Rina Zwang

De vergadering van het bestuur vindt plaats in het clubhuis, een bestuurskamer hebben ze immers niet. We worden hartelijk ontvangen door voorzitter Wim van Pelt, secretaris Yvonne Claassen, penningmeester Rina Zwang en bestuurslid Koen Glimmerveen. Het vijfde bestuurslid is met vakantie en daardoor niet aanwezig.

De koffie en de cake

staan al klaar en we willen meteen van alles weten over deze tuinvereniging. De voorzitter barst los en we krijgen een stortvloed aan informatie.

De volkstuinvereniging is in 1961 ontstaan met de aanleg van het zuiderpark. In het oorspronkelijke plan zou het complex 64 tuinen krijgen maar omdat de bewoners van de Kromme Zandweg met succes tegen de sloop van de huizen protesteerden is de vereniging 36 tuinen groot. De naam Reyerwaard is meegenomen door de tuinders de hun oorspronkelijke plek door de verkaveling zagen verdwijnen. De tuinders die meeverhuisd zijn hebben zelf de heggen uitgestoken en deze per kruiwagen naar de nieuwe tuin vervoerd. Hoewel het een jonge tuinvereniging is, is de gemiddelde leeftijd van de tuinders 64 jaar. Er zijn nog mensen die er al vanaf de oprichting een tuin hebben. De oude huizen aan de Kromme zandweg zijn inmiddels verdwenen en er zijn villa's voor in de plaats gekomen. Opvallend is dat twee villabezitters de aangrenzende tuin op Reyerwaard hebben gekocht om zo hun tuin te vergroten.

Onder andere door de hoge gemiddelde leeftijd is er wat verloop op de tuin en de meeste nieuwe tuinders zijn een stuk jonger echter haast geen jonge gezinnen. Er is een gezin met een klein kind. De meeste tuinders komen uit Charlois. De wijk is de afgelopen jaren erg veranderd qua bevolkingssamenstelling maar deze samenstelling is op Reyerwaard niet terug te vinden.

Het clubhuis is niet al te groot en gezellig ingericht. Iedere tuin beschikt over een sleutel van de kantine en de koelkast is voor algemeen gebruik. Tuinders kunnen de ruimte ook huren voor feesten of andere activiteiten. De prijs is erg laag, 28 euro in het seizoen en in de winter komt er een tientje bij voor de verwarming. Tegenwoordig wordt de kantine ook gebruikt om elke week de bejaarden buren van het verzorgingshuis aan de overkant te ontvangen en deze mensen een gezellige ochtend te geven. Dit is jaren terug begonnen met een paar ochtenden per jaar en inmiddels uitgegroeid tot een wekelijks gebeurtenis. Dat deze ochtenden zeer gewaardeerd

worden door de buren van het verzorgingshuis is te zien aan de vele geschenken. Een bank, de magnetron, fotocollages en schilderijen.

Sinds dit voorjaar is er ook algemeen werk voor de tuinders en dat gaat helaas nog niet tot ieders tevredenheid. Voorheen was er een groep AOW'ers die al het werk deed. Deze groep werd te klein en nu heeft iedere tuinder een taak. Er is nog veel discussie over wat onder algemeen werk valt. De voorzitter heeft er geen zin in om politie-agentje te spelen. Hopelijk zijn het alleen aanloop problemen en moeten tuinders er even aan wennen voor dat alles op rolletjes loopt.

We zien een auto het complex oprijden en vragen of dat toegestaan is. Dit mag om zware spullen naar de tuin te brengen, na het lossen moet de auto wel weer het terrein af.

Aan de penningmeester vragen we wat de tuinders aan contributie moeten betalen. Het bedrag is 52 euro en dat is tot nu toe toereikend. Kantine opbrengsten heeft de vereniging niet en Rina houdt ook goed de hand op de knip. De meeste tuinders hebben het vroeger niet breed gehad en zijn gewend om goed op de kosten te letten. Het bestuur declareert ook niet veel en de post wordt meestal lopend of met de fiets bezorgd. Tijdens de ledenvergadering komen er wel altijd vragen over de bestuurskosten en of het wel nodig is om een inktcartridge te declareren.

Rina op haar prachtige tuin

Tuinders die op het complex willen overnachten moeten bij het bestuur een slaapvergunning voor het seizoen ondertekenen. We zijn ook erg benieuwd hoe dat formulier eruit ziet en er wordt er een gehaald bij de tuinder tegenover het clubhuis. Het is een simpel formulier en de hilariteit is groot als de achternaam van Jane op het formulier staat.

We zijn benieuwd wat er op de agenda staat. Het bestuur is bezig met de voorbereiding van de najaarsvergadering, onderwerpen voor de nieuwsbrief, en stand van zaken gevaarlijke stoffen. Dit laatste heeft betrekking op het gashok en aan welke voorwaarden het moet voldoen. Ook kunnen leden voorafgaand aan de vergadering hun grieven kwijt aan het bestuur.

Inmiddels hebben we veel informatie over de vereniging gehad dat het tijd wordt voor een wandeling over het complex. Wat buiten direct opvalt, is de enorme rust die er is. Je hoort nauwelijks autoverkeer, metro of trein. Het complex grenst ook aan het zuiderpark. De verscheidenheid aan tuinen is zichtbaar en je ziet dat er in de meeste tuinen hard gewerkt wordt. De heggen zijn allemaal even hoog en zien er keurig uit. Ik krijg te horen dat ze een machine speciaal voor de heggen hebben. Kwestie van de juiste hoogte instellen voor de bovenkant en een rondje langs alle heggen maken om vervolgens de machine in te stellen voor de zijkant. Lijkt me ideaal zo'n machine. Al snel valt de groep uit elkaar en we hebben los van elkaar een praatje met een tuinder. Ik raak in gesprek met een paar dat er al 40 jaar zit. Ze stralen als ze me de tuin tonen en deze ziet er ook geweldig uit. Ik krijg meteen wat ideeetjes voor mijn eigen tuin. Een paar tuinen hebben een eiland achter de tuin. Het is een langge-

rekte strook tussen het Zuiderpark en Reyerwaard in. De grond is van de gemeente maar er komt nooit iemand. Lijkt me een ideale speelplaats voor kinderen. Een tuin valt erg op omdat dit wit betegeld is en waar er geen tegels liggen is er wit grind. Er staan wel een paar bloempotten, waarschijnlijk om het een beetje kleurig te houden. Kenmerkend voor het complex is ook de diversiteit aan vormen en afmetingen van de tuinen. Zo is de ene tuin een enorme rechthoekige lap grond, de andere tuin heeft de vorm van een taartpunt

Als ik op zuid zou wonen dan zou ik er direct een tuin willen, zo goed bevalt me dit complex.

een fietstocht langs de 11 openbare

volkstuintuinen

van deelgemeente Charlois te Rotterdam

Verenigd in de UNIT CHARLOIS

Maasglorie - Reyerwaard - Wielewaal - Oldegaarde - Pomona
Zandweg - Beukhoeve - Phoenix - Zuiderhof - Heijlplaat - Zonnehof

Door: Ellen

Wil je ook een keer gluren bij de burens dan kan ik je dit boekje aanbevelen. Het boekje heet 'Een fietstocht langs de 11 openbare volkstuintuinen van de deelgemeente Charlois te Rotterdam'. Het boekje is verkrijgbaar bij de deelgemeente Charlois en de RBvV en kost 1 euro.

Inmiddels heb ik samen met een vriendin de fietstocht gemaakt en 8 van de 11 tuinen bezocht. Het kostte ons wat moeite om de volkstuintuinen te vinden omdat het kaartje in het boekje erg onhandig is. Zeker als je niet bekend bent op Zuid dan is het raadzaam om een stadsplattegrond mee te nemen.

De tocht hebben we op een doordeweekse dag in september gemaakt en het was op de complexen erg rustig maar dat is in die periode ook zo bij SNV. Je raakt wel snel in gesprek met tuinders die nog wel in de tuinen zijn. Vol trots wordt dan wat over de tuin of het complex verteld, zeker als je ook vermeldt dat je een volkstuintje bij SNV bezit.

Voor bestelling van het boekje:

Adres RBvV: Strevelsweg 700/308, 3083 AS Rotterdam
telefoon: 010-4809445—email: info@rbvv.nl

Wat de pot schaft: tuin 706

Door: Ati

Rob en Corry hebben samen met hun jongens, Robert, Edward en Nathan, een huisje achter op 't complex in de Esdoornlaan. Rob is een actieve SNVer. Tot vorig jaar zat hij in het bestuur en was coördinator algemeen werk. Hij vaart voor een sleepdienst meestal 1 week op 1 week af en in zijn vrije week is hij veel op 't complex aanwezig. Hun tuin ziet er dan ook keurig uit. Corry noemt zichzelf een mooi-weer tuinder. Als gezinsverzorgster heeft ze best een drukke baan. Veel tijd voor de tuin is er dus niet, maar bij mooi weer vindt ze eten op de tuin heerlijk. Voor deze wat de pot schaft hoef ik niet ver, want Corry en Rob zijn mijn burens.

Hoe zijn jullie in aanraking gekomen met SNV?

Corry: 15 jaar geleden woonden we in een wooncontainer op het terrein waar nu de moskee staat, omdat ons huis werd verbouwd. De zus van Rob, Jane, had al een tuin en naast haar kwam een tuin vrij; die hebben we toen gekocht.

De jongens waren toen nog klein. Ze hadden dus lekker de ruimte en het was ook wel handig dat, als Rob thuis kwam van 't varen, hij op de tuin kon gaan slapen. Want 3 kleine kinderen stil houden was ook niet altijd mogelijk. Toen Blijdorp uitbreidde verdween ons tuintje en konden we dit huisje kopen. Heel fijn was het dat Jane het huisje tegenover ons had gekocht.

Eten jullie op de tuin anders dan thuis?

Rob: Nou eigenlijk niet. Er wordt wel veel gebarbequed. Het is bij ons altijd al een zoete inval met vrienden en vriendinnen van onze jongens. Op de tuin is daar veel plek voor.

Op de vraag of ze veel groente van eigen tuin eten moeten ze lachen. Er wordt vooral veel ingemaakt. Van de bramen wordt jam gemaakt. Normaal maken ze ook bessensap van de bessenstruik, maar dit jaar hebben ze er geen net omgedaan en waren de bessen voor de vogels. Ze hebben een kas; de tomatenplanten gaven dit jaar een overvloedige oogst en er zijn veel flessen ketchup gemaakt. Dit overigens tot ongenoegen van hun jongens, die het langdurig koken met azijn maar niks vinden, want het huis gaat er zo van stinken. Zij eten de

ketchup dan ook niet. Des te beter vindt Rob; dan blijft er meer over voor ons. Ook een groot succes was de pompoensoep. Ze hadden na het koken 8 liter soep van 1 pompoen.

Vind je innemen niet heel veel werk?

Het innemen doen we samen, zegt Corry. Ik heb gelijk aan het begin van ons huwelijk gezegd: samen buiten werken - samen thuis werken. We hebben dan ook altijd gezamenlijk het huishouden gedaan. Innemen doen we dan ook gezellig samen. Rob snijdt en ik kook. We zijn een perfect team. Corry geniet na zo'n zomer innemen van haar volle kast. Er wordt veel weggegeven aan familie en vrienden maar Corry zegt: "Een beetje liefde, een beetje aandacht - alles goed, maar wel de kast vol".

Iedereen was erg te spreken over de pompoensoep. Dus ik eindig met Corry's recept.

Pompoensoep.

Ingrediënten:

1 kg geschilde schoongemaakte pompoen in kleine blokjes,
2 gehakte sjalotten,
2 el walnotenolie,
1 liter groentebouillon,
zeezout,
1/2 tl witte peper,
1/2 tl paprikapoeder,
2 laurierbladen,
geraspte schil van een halve
citroen.
als garnering 4 el crème fraîche.

Fruit de sjalotten in de olie en voeg de pompoenblokjes toe. Doe de andere ingrediënten in de pan en breng aan de kook. Laat een half uurtje koken tot de pompoen gaar is. Pureer met een staafmixer. Doe over in 4 kommen en doe in iedere kom 1 lepel crème fraîche.

Als Rob vaart dan kookt hij aan boord. Zijn kookkunsten worden door de overige bemanningsleden erg gewaardeerd. Met name zijn erwtensoep is een topper. Hier volgt, speciaal voor jullie, **Rob's erwtensoep** recept:

Op m'n werk maak ik altijd een grote pan (zo'n 5 liter) zodat we even vooruit kunnen, eigenlijk gaat alles maar op "goed geluk" in de pan. Wel in een bepaalde volgorde zodat alles wel gaar is. De hoeveelheid van de ingrediënten heb ik niet aangepast, wil je een kleinere pan soep maken, kun je altijd de hoeveelheden aanpassen.

Wat gaat erin:

- 2 kilo vleeskrabbetjes
- 1/2 kilo magere spekblokjes
- 3 á 4 rookworsten
- hamlap of schouderkarbonade (zo'n 500 gram, meestal een stuk wat nog in de vriezer ligt, zo krijgen we ook ruimte om de soep op te bergen ;-)) als het er niet is, geen probleem, het is niet echt noodzakelijk)
- knolselderij (1 grote of 2 kleine)
- 1 kilo prei
- 8 grote uien
- 2 winterpenen
- bos peterselie
- bos selderij
- 3 pakspliterwten

Vul de pan met water, iets meer dan de helft, (anders past de rest niet meer) voeg al het vlees bij, **niet** de rookworsten, en maak met kruiden en/of bouillonblokjes alles aan de kook.. Na zo'n 2 uur zullen de vleeskrabben wel gaar zijn (de botten zijn dan makkelijk los te krijgen) Het vlees uit de pan halen en de botten verwijderen. De spliterwten in de pan doen en alles weer aan de kook brengen, wel regelmatig roeren. Nu wordt het tijd om alle groenten te snijden, de knolselderij in dobbelstenen, de prei in ringen, de winterpeen in kleine stukjes en de uien in halve ringen, de peterselie en selderij gewoon klein snijden. Alles kan in de pan, wel regelmatig blijven roeren. Alles zachtjes door laten koken, het vlees weer toevoegen. Als de prei en de uien niet meer als zodanig zijn te herkennen is de rest ook wel gaar. Het vlees (zonder botten) weer toevoegen, de rookworst in plakjes snijden en ook in de pan doen. Op smaak brengen met zout en peper.

De volgende dag is de soep nog lekkerder. Invriezen gaat prima dus een dag veel snijden en koken kan dagen soep opleveren.

Eet smakelijk !

Onkruid van de maand: Smeerwortel

Door: Ati

Dolle hondsbeien, Dollehondsbloem, Ezelseor, Felje, Heelbeen, Heelwortel, Hommelwortel, Keelwortel, Schuurwortel, Spekwortel, Suikerwortel, Spekwortel, Timmermanswortel.

Wikipedia zegt over de smeerwortel: De **Gewone smeerwortel** (*Symphytum officinale*) is een vaste plant uit de ruwbladigenfamilie (*Boraginaceae*). Deze soort is in België en Nederland een algemeen voorkomende plant in bermen, op dijken en bij slootkanten. De plant wordt 40-100 cm hoog met van mei tot augustus witte, roze of paarse, dicht opeen in een hangende tros gegroepede bloemen. Zowel de stengel als de lancetvormige bladeren zijn ruwbehaard. De wortel is van buiten zwart, van binnen wit. Gewone smeerwortel wordt vaak bezocht door hommels. De hommel bijt aan de achterkant van de bloem een gaatje om bij de nectar te komen. Jac.P. Thijsse noemde dit "diefstal na inbraak".

In mijn tuin stikt het van de smeerwortel. Het is een grote plant met blad dat lijkt op dovenetel. Er zitten haartjes op die prikken, hij bloeit mooi met paarse kelkjes maar na de bloei is het gelijk een groot storend onding die altijd weer terug komt. Voor de hommels hoeft ik m niet te houden want ik heb genoeg hommelplanten. Na mijn zoektocht op het internet blijkt dat ik m blijkbaar helemaal moet uitgraven want als er maar een stukje wortel achterblijft dan groeit hij gewoon terug. Omdat de wortel wel tot 30 cm diep kan zitten is verwijderen dus wel erg moeilijk. Ik besluit de smeerwortel in mijn tuin maar te accepteren. Ik ben er achter gekomen dat het best een nuttige plant is en niet alleen voor hommels.

Smeerwortel, schofflend de pan in

Smeerwortel is een geneeskrachtig kruid met een eeuwenlange traditie. Sommige toepassingen komen nu ietwat gedateerd over. Zo werd een aftreksel door sommige vrouwen gedronken voor de huwelijksnacht omdat werd geloofd dat dit drankje een gescheurd maagdenvlies zou kunnen helen. Als dit zou werken zou t een gat in de markt zijn. Maar jammer dames, ik vrees dat maagdenvlies herstelling alleen operatief kan. Ook zou een stukje wortel in je bagage je beschermen tegen diefstal. Smeerwortel word vandaag de dag uitwendig gebruikt bij de behandeling van kneuzingen en chronische aandoeningen van gewrichten zoals ontstoken spataders. Het in de plant aanwezige allantoine prikkelt beschadigd weefsel tot het vormen van nieuw granulatieweefsel en stimuleert ook de celdeling. Vroeger werd smeerwortel ook inwendig gebruik. Sedert enkele jaren wordt in heel wat de landen de verkoop van smeerwortelpreparaten voor inwendig gebruik verboden of aan strenge beperkingen onderworpen. Reden hiervoor is het feit dat wetenschappelijk onderzoek heeft aangetoond dat bij inwendig gebruik van grote hoeveelheden smeerwortel er risico's zijn op leverbeschadiging. Van het blad en de bloemen kun je een smeersel maken tegen oa. insectenbeten en snij en schaafwonden.

Doe 200 gr vaseline in een potje en zet dit in een " au bain marie". Doe er een handvol fijngesneden bladeren bij en laat dit 20 minuten staan. Zeef en doe over in een potje.

De Gouden Schoffel van de maand november

Door: Jane

Cees en Ria van hebben een Gouden Schoffel gegeven aan tuin 804 van Frank en Nel. In het vorige clubblad vertelde Cees waarom hij vond dat Frank en Nel een gouden schoffel verdiende. Niet alleen vanwege hun aantrekkelijke tuin maar ook omdat deze mensen zo positief in het leven staan was voor Cees en Ria een reden om het gouden schoffeltje door te geven.

Vooruitlopend op het gesprek met Frank en Nel ben ik al een paar keer langs hun tuin gelopen. Ik vind het vooral een gezellige tuin. Heel open zodat er veel licht in valt. Tussen de tuinen van Frank en Nel en Frank zijn zus staan geen hoge heggen wat het effect geeft dat het een enorme tuin is. Als ik later aanschuif vraag ik Frank en Nel hoe lang ze al op SNV zitten. "Al 38 jaar en altijd op deze tuin", antwoordt Frank. "Destijds ging ik met een collega mee die hier een tuintje had en ik was meteen om. De huisjes waren zogenaamde 'bondshuisjes' wat betekende dat je een huisje van de Rotterdamse Bond van Volktuinders kocht. Nogal een bedrag hoor", vertelt Frank verder, "we moesten toen 38 gulden per maand afbetalen aan de RBvV. Voor die tijd was dat zo'n groot bedrag dat we daar best over hebben moeten nadenken. Op sommige tuinen op SNV zie je nog steeds van dat soort volktuinshuisjes.

Honderduit vertellen Frank en Nel over hun geschiedenis op SNV. Van de tijd dat er nog geen waterleidingen lagen en dat de leden 's morgens emmers en jerrycans gingen vullen bij de waterpomp. En over de chemische toiletten waarvan de inhoud als bemesting werd gebruikt. Ik maak een notitie dat Ellen hier haar hart op kan halen met haar stukjes over de geschiedenis van onze vereniging. Het was een heel groot complex en ze hebben in de loop van de tijd grote stukken van het complex af zien gaan. Voor de spoorwegen, de aanleg van het Roel Langerakpark, de HSL-lijn, Diergaarde Blijdorp. Vlak langs het complex – en waar later sportvelden en het Roel Langerakpark werden aangelegd – lag vroeger een aannemersbedrijf. 'Nou', zegt Frank en hij schiet hard in de lach als hij erover vertelt 'het zou mij niet verbazen als van die stapels stenen die daar lagen wat tuinhuisjes zijn gebouwd'.

Als ik aan Frank en Nel vraag hoe ze het vinden dat hun tuin een gouden schoffel heeft gekregen van een andere tuinder zie ik aan Frank al hoe leuk hij dat vindt voordat hij dat zegt. "Ja, dat is natuurlijk hartstikke leuk en ik ben er best trots op. We doen er best veel aan om dit stukje SNV mooi en netjes te houden'. Frank en Nel werken namelijk niet alleen aan hun eigen tuin. Met hun burens – allemaal familie -, houden ze zowat een halve laan netjes en op orde. Ik heb verhalen gehoord dat Frank 's ochtends vroeg de burens uit hun bed

haalt om aan het werk te gaan. Frank en Nel schieten in de lach, "ja, dat gebeurt weleens. Als we aan een huisje moeten werken ofzo, dan haal ik ze wel hun bed uit hoor. Lekker vroeg beginnen dan kun je veel doen die dag. Maar we werken niet alleen met elkaar hoor, we hebben ook veel lol met elkaar. We proberen elke week een fietstocht te maken met elkaar. Dit jaar is er niet veel van gekomen maar dat soort dingen vinden we ook leuk om te doen".

"Oh trouwens, je moet de groeten hebben van Lydia van vtv Phoenix", zegt Nel tegen me. "Naar aanleiding van het stukje in het clubblad zijn we een kijkje gaan nemen op Phoenix en toen kwamen we Lydia tegen. Wat een prachtig complex", gaat Frank verder, "heb je die heggen gezien? Zo onderhouden allemaal. En die tuinen! Ik moet er niet aan denken om overnieuw te beginnen op een ander complex, maar ik vond het daar heel mooi. Het zou geweldig zijn als we op SNV iets meer oog zouden hebben voor het eerste aanzicht van de tuinen zoals de heggen en de rommel onder de heggen. Het geeft een visitekaartje af over je complex."

De tuin van Frank en Nel, maar ook de omringende tuinen wat dat betreft zien er goed onderhouden uit. "Weet je, zegt Frank, ik vind het leuk om een goed onderhouden tuin te hebben maar ik vind het belangrijker dat de kleinkinderen lekker kunnen spelen op m'n tuin. Ze moeten gewoon een balletje kunnen trappen zonder dat ik in de stress schiet. Met onze tuin heb ik daar dus rekening mee gehouden. Hier kunnen ze rennen en spelen zonder dat ik me zorgen hoeft te maken over de beplanting." Ook het huisje is een plaatje en doet door de indeling groter aan dan het is. Niet alleen heel praktisch, maar ook gezellig ingericht. Een heus mini-huisje met alles erop en eraan.

Op mijn vraag of Frank en Nel nagedacht hebben wie zij een gouden schoffel zouden willen geven krijg ik meteen antwoord. "Ja nou!", zegt Frank. "we hebben natuurlijk hele mooie tuinen om ons heen met daarop hele leuke mensen, maar ik wilde eigenlijk niet blijven hangen op dit stukje SNV. We hebben daarom besloten dat we een gouden schoffel geven aan iemand die niet alleen van zijn tuin een plaatje heeft weten te maken, maar het is ook iemand die zijn burens helpt en daardoor een stukje positiviteit doorgeeft aan anderen". We besluiten samen te gaan kijken naar die tuin en kuieren naar tuin 455 van meneer Medic. Jammer genoeg is mijnheer Medic niet op de tuin, dus blijven we vanaf het pad zijn tuin bewonderen. "Kijk eens wat leuk gedaan", zegt Frank en wijst naar het huisje van Medic, "en daar die moestuin, goed he?" Frank en Nel lijken wel net zo enthousiast over de tuin van Medic als over hun eigen tuin.

Beetje gestrest?

Beetje gestrest? Zoek dan op zoek naar linalool. Ga bijvoorbeeld eens naast een lavendelplant zitten, of snuf eens aan een citroen of mango. Ook in basilicum en tomaat is de stof Linalool te vinden. En da's dan goed nieuws voor ons volkstuinders. Al sinds mensenheugenis wordt geloof gehecht aan de geneeskrachtige werking van planten en bloemengeuren. Zo zegt men dat lavendel kalmerend werkt. En dat is nu aangetoond door de Japanse onderzoeker Akio Nakamura van de Universiteit in Tokio. Nakamura heeft in zijn onderzoek aangetoond dat de aromatherapeutische stof Linalool inderdaad het stresshormoon in het bloed kan verlagen. Maar als het aan de wetenschappers van de Australische Queensland Universiteit ligt, kunnen we ook gewoon ons gras blijven maaien voor de ontspanning. De geurmoleculen van vers gemaaid gras hebben, volgens hen, een directe werking op ons autonome zenuwstelsel in de hersenen. En dat zou ons weer helpen stress te verminderen.

Bron: Journal of Agricultural and Food Chemistry (ACS Publications) en The University of Queensland. De onderzoeksrapporten zijn te downloaden.

Over het GROOT onderhoud

Zoals al eerder in de nieuwsbrief gemeld, heeft Arcadis, in opdracht van de RBvV en OBR op alle complexen onderzocht wat de staat van onderhoud is. Volgens onze laatste informatie zal de RBvV eind september met de resultaten van dit onderzoek bekend worden gemaakt. Daarna zal de RBvV het OBR vragen eerst het achterstallig groot onderhoud weg te werken en vervolgens gezamenlijk een planning te maken voor het groot onderhoud voor de komende 10 jaar. Alles is daarbij gericht op het doel dat onze volkstuincomplexen er weer pico bello bij komen te liggen. Met uw verenigingsbestuur zullen de nodige afspraken hierover worden gemaakt.

Bron: nieuwsbrief RBvV

Vlak voordat we deze Schoffelen naar de printwinkel brachten hebben we nog even op de website van de RBvV gekeken voor het laatste nieuws, maar daar was verder nog niets bekend gemaakt over de resultaten.

Stadslandbouw

Kijk, nu zal het niet snel gebeuren dat de Coolsingel wordt omgeploegd heel ouderwets met een paard en boer daarachter. Maar waar wel steeds meer over gesproken wordt is "Stadslandbouw", oftewel: zou het mogelijk zijn om in een stad als Rotterdam verse producten te produceren voor consumptie ter plaatse. Een andere vraag is zou de RBvV of beter gezegd zouden de volkstuinders daarin een bepaalde rol kunnen spelen. De RBvV is hierover vrijblijvend in gesprek en zal aan alle verenigingen en tuinders in de toekomst wellicht een voorstel doen toekomen waarover we dan gezamenlijk maar eens van gedachten moeten wisselen.

Bron: nieuwsbrief RBvV

Waarom gaan bloemen 's nachts dicht?

Het ritme van het openen en sluiten van sommige bloemen heet nyc-tinastie, oftewel 'plantenslaap'. Het komt voor bij bloemen die aan de buitenkant van hun bloemblaadjes cellen hebben die kunnen opzwellen. Valt er op deze cellen zonlicht dan worden ze kleiner. Die beweging trekt de bloembladeren naar buiten, waardoor de bloem opengaat. Als 's avonds het licht verdwijnt, dan zetten de cellen uit en gebeurt het omgekeerde. Waarom de plant dat doet is niet bekend. Maar waarschijnlijk heeft het te maken met het behoud van vocht in de bloem. Overdag opent de bloem zich voor bijen, 's nachts sluit hij om niet uit te drogen.

Bron: Quest

Lasservice:

P. van den Heuvel

Laswerk,
Schadeherstel,
Restauratie

www.lasservice-pvandenheuvel.nl
tel: 06-54710385

Tadaaaaa onze eerste sponsor !

Michelle Obama en haar volkstuintje

Een van de eerste dingen die Michelle Obama deed zodra ze in het Witte Huis ging wonen, was een moestuin aanleggen in de achtertuin. In haar biologische tuin groeien onder meer spinazie, savooye kool, worteltjes en sla. Niet alleen eet het presidentiële gezin dus vers, ook hun gasten krijgen de groenten uit de moestuin voorgeschoteld. En daarbovenop is ook een deel van de tuin beschikbaar voor schoolkinderen uit de buurt, zodat ook zij kennis kunnen maken met gezond eten.

Wij kunnen er alles over volgen, over het volkstuintje van Michelle Obama. Van hoe zij de schoffeltjes uitdeelt aan schoolkinderen tot aan de chef-kok van het Witte Huis die wat lekkers weet te maken van al die eigen biologische kweek. Er zijn verschillende Blogs die zowat dagelijks weten te melden wat er in het Witte Huis op tafel wordt gezet maar ook het Witte Huis zelf heeft een leuk filmpje gemaakt over de moestuin. Hier een link: http://www.whitehouse.gov/about/tours_and_events/garden/

In navolging hiervan is ook in de tuin van Buckingham Palace dit jaar een moestuin aangelegd. Wat wij natuurlijk allang wisten is blijkbaar ook doorgedrongen tot de staatshoofden: het is hartstikke leuk om je eigen boontjes te doppen.

Wat leeft er rond SNV

Door: Marjo

Dit wordt het vervolgverhaal van de aankondiging in het vorige dubbeldikke nummer. Ik heb de afgelopen periode een bezoek gebracht aan een theetuin. Gelegen midden in het stadspark aan de kruiskade te Rotterdam. Een beetje verder weg van ons complex zou je zeggen: toch ben ik er lopend heen gegaan. (15 min.) Ik werd erop attent gemaakt dat een tuinlid bij ons, Ria van Vuuren als vrijwilliger hier werkt. Zij heeft mij naar dit plekje geleid en kennis laten maken met dit bijzondere park waarin het theetuintje is. Ook Cees, de echtgenoot van Ria, is vrijwilliger alhier. Hij heeft fotos gemaakt voor ons. Elke woensdagmiddag tussen 14.00 en 16.00 kan iedereen thee drinken met bv. verse muntblaadjes. LET WEL: Per 7 oktober wordt het koud buiten en daaronder veruilen ze het theeterras voor een zgn. ruilwinkel. Op werkdagen (als het hekje open is ook op andere tijden) kan men hier wandelen tussen 12.00 en 14.00. Informatie kunt u vragen bij: Buurtwinkel oude westen, Gaffelstraat 1. Rotterdam. Telefoon 010-4361700.

Onder het genot van een lekker kopje thee sprak ik wat vrijwilligers. Wilma is tuinbeheerder en coordinator. Dan werkt er een tuinman die vijf dagen in de week de zorg draagt voor de tuin. Marianne is de oprichter van het geheel. Het park waar dit theeterras gelegen is moet volgens de vrijwilligers een "eye-opener" zijn voor buitenstaanders van het oude westen: "dit wijkpark is het visitekaartje van de wijk": aldus Marianne. Er was beeldende kunst opgenomen in de tuin. Doordat een kunstenaar eens een bezoekje bracht kwam hij op het idee dit tuintje mee te nemen in een kunstroute die komen zou in Rotterdam. Deze route was afgelopen september. Er stonden allerlei beelden verspreid. Prachtig om te zien..? Zo blijkt deze tuin (in het park gelegen) ook een oase van rust voor mensen die bv. pauze hebben van hun werk en even willen "bijkomen en genieten,,. Er zijn ook toevallige voorbijgangers die een kijkje nemen en vaak nietsvermoedend verrast worden door de rust en schoonheid in dit park.

Voor de wijkbewoners bestaat een hele geschiedenis waarin gewerkt werd aan de leefomgeving. Er bestaat al (maart 2010) 40 jaar een actiegroep Oude Westen. Dit is een bewonersorganisatie. Zij komen op voor de belangen van mensen uit deze wijk. Er bestaan 60 werkgroepen die werken voor vele zaken zoals: betere woningen, een welkom clubje voor nieuwe inwoners, een kookgroep, een website-groep, een krant en er is een actiegroep-cafe.

De vrijwilligers die ik sprak vertellen me wat het inhoudt om "te werken aan het oude westen". Zij hebben te maken met de centrumraad (wat een deelgemeente is). En als er een wijkvergadering is zoals afgelopen februari, dan komen er 500 bewoners naartoe. Het is een open wijk, aldus vrijwilligers en bewoners weten wat er onderling leeft. Het beeld wat buitenstaanders van het Oude Westen hebben is anders dan van inwoners zelf. Bewonersorganisatie en baas van Woonstad (W.O.W.) werken nauw samen om

het leefklimaat te bevorderen. Buurtwinkels en actiegroep Oude Westen werken samen met een vasthoudendheid die ongekend is. Er zijn initiatieven (oa door W.O.W) om de wijk te promoten naar een positief imago. Doormiddel van het "klaptafel" overleg zoals dit heet, praat de actiegroep regelmatig met de woonstad.

Hoe is de tuin tot stand gekomen.

De actiegroep heeft er voor gevochten dat met name deze stadstuin er zou komen. Ooit heeft in dit park een bejaardenhuis gestaan met de bijbelse naam Simon en Anna, wel bekend bij de inwoners. Toen deze werd afgebroken kwamen de inwoners van het Oude Westen in actie. Met als resultaat: geen zwembad (zoals gepland) maar een stadspark met een tuin erin. Ik vond het geweldig om te zien en te horen hoe bewoners hier werken aan saamhorigheid in de wijk. Ik vroeg me af het Oude Westen nog een achterstandswijk genoemd mag worden in de volksmond. Hier verschillen de meningen van Rotterdamse inwoners over. Ik kan hier niet over oordelen. De afstand tussen de inwoners hier is mijn inziens weggewerkt dankzij de inzet van al deze vrijwilligers; Hier zie ik geen achterstand in en heb ik grote bewondering voor de bewonersorganisatie Oude Westen. Dank je Ria en Kees voor het feit dat ik dit stukje Rotterdam beter heb mogen leren kennen.

Snoeischaar

Volgens mijn tuinboek is het tijd om het een en ander te snoeien. Dat vind ik nou leuk! Ik spoed me naar de Praxis om me een mooie snoeischaar aan te schaffen. Hoewel ik niet weet wat ik met het meeste gereedschap aanmoet, word ik hebberig als ik langs de meterslange schappen loop met gereedschappen. Een hele stille wens is dat ik nog eens op de zitmaaier van SNV een grasveld(je) mag maaien. Dat zit er niet in want op SNV houden ze daar geloof ik niet zo van. Gereedschap is mannenwerk en al helemaal als het om elektrisch gereedschap gaat of gereedschap waar benzine in moet. Wel heb ik ooit eens op de tractor een stukje mogen rijden. Jaap stond er toen als een trotse grote broer bij te stralen maar was zichtbaar opgelucht toen ik afstapte. En nee, geen ongelukken en de tractor deed het daarna nog steeds! Maar goed, ik vergaap me aan het gereedschap met en zonder snoer en ik kom weer op de tuin met een mooie nieuwe snoeischaar. En niet de eerste de beste hoor, er zat zelfs een beveiligingsding aan in de winkel, dus reken maar dat er dan vraag naar is.

Ik was er klaar voor en de Forsythia mocht eerst. M'n forsythia en ik liggen elkaar niet. We zijn niet elkaars grootste fans om het zo maar te zeggen. Na intens leeswerk in m'n tuinboek leer ik dat ik een beetje in het verkeerde seizoen zit om de Forsythia aan te pakken maar een kniesoor die daar op let. Ik word helemaal vrolijk bij de gedachte alleen al. Eén probleem: m'n snoeischaar zit verpakt op een manier die je tegenwoordig zo vaak tegenkomt. Een loei-harde kunststof verpakking met dicht gesealde randen. Nergens een beginnetje. Ik begin met een schaar te verpesten op de verpakking. Die knipt nu niet meer. Dan grijp ik naar m'n broodmes. Jamie Oliver kan trots zijn op zijn broodmessen, maar deze verpakking krijg ik er echt niet mee kapot. Hoe hard ik ook aan de verpakking trek, het plastic wijkt geen millimeter en ik bezeer me aan een harde plastic rand. De forsythia lijkt me toe te grijzen en door de opgelopen irritatie begint het zweet me uit te breken. Ook het aardappelmesje werkt niet goed en ligt nu met een krom puntje in de bestekbak. Ik wéét het het Stanley mes! Daar heb ik zelfs het zeil in m'n tuin slaapkamerje mee op maat gesneden dus daar krijg ik de verpakking wel mee klein. In een poging om de boel te reorganiseren heb ik het ding ergens in m'n schuur goed opgeborgen. Zó goed dat ik eerst de hele schuur leeg kan halen voordat ik 'm ergens onder in een doos vind. Terwijl ik hoogst geïrriteerd terugstamp naar m'n terrastafel waarop m'n mooie nieuwe snoeischaar ligt te blinken kan ik de Forsythia bijna horen lachen. Ik zet het mes met kracht op het kunststof en snijd per ongeluk een flink stuk in m'n terrastafel, dwars door dat leuke kleedje heen. Terwijl ik wat woorden sis die ik hier echt niet kan herhalen, vraag ik me voor de zoveelste keer af welke dorpsgek dat krankzinnige idee kreeg om zo'n klant-onvriendelijke verpakking te ontwerpen. Wat ging er door de man heen toen hij dit lumineuze idee kreeg om mooie bling te verpakken in iets wat je er toch nooit vanaf krijgt. Zouden de heren fabrikanten zelf hun spullen niet uitproberen ofzo? En hoezó verpakingsbelasting?? Betalen we hier extra voor dan? Irritatiekorting lijkt me hier meer op z'n plaats. De stoom komt inmiddels uit m'n oren en ik kan toch zweren dat m'n Forsythia de slappe lach heeft gekregen. Degene die nu m'n tuin op zou komen lopen kan de volle laag verwachten, maar alsof men het aanvoelt blijft het doodstil op het pad. Met een harde klap smijt ik de rotverpakking met daarin m'n mooie blinkende snoeischaar in een doos. Ik geef m'n tuinboek een schop en vergeet dat ik tuinslippers aan heb. M'n tuin is een puinhoop door de schuur inventaris, m'n schaar onbruikbaar, broodmes bot en aardappelmesje verbogen. M'n Forsythia ligt in een appelflauwte en ik heb een blauwe teen. Ik laat me in een terrasstoel ploffen en zit met m'n armen over elkaar boos voor me uit te kijken.

Ergens boven me hoor ik een houtduif lachen. Oh jongen, ik zweer je, als je het nu in je hoofd haalt om op m'n hoofd te poepen eten we vanavond gevulde duif!

Herfst

door Ati

Na het drukke zomerseizoen verandert het complex begin september van kleur. In het laatste weekend van augustus vind er een ware volksverhuizing plaats. Mensen lopen te zeulen met volgeladen karren naar de parkeerplaats. De kinderstemmen zwijgen, en de papagaai van John is weer naar huis. Na het drukke zomerseizoen verandert het complex begin september van kleur. De vakantie is afgelopen en het gewone leven word al weer snel een routine. Op SNV wordt het stil. Er zijn nog wel enkele die-hards die op de tuin slapen. Vooral in het weekend is het nog wel druk maar het lijkt alsof de meeste mensen er wel genoeg van hebben. De vogels nemen over, zij hebben het druk en eten zoveel mogelijk voor een fijne vetlaag om de nog aan te breken winter door te komen. Langzaam verkleuren de bladeren. Een esdoorn vlamt rood op bij Cor en Ineke. Na een kurkdroge zomer word het herfstig vochtig. Halverwege oktober is er zomaar uit het niets de eerste nachtvorst. Enkele planten zijn gelijk zwart maar andere bloeien en groeien stug door. 3 dagen later is het weer gewoon 15 graden. Na de aankondiging dat er 16 november gehakseld word is er opeens een laatste eruptie van collectieve activiteit. Iedere mooie dag word benut. Bomen worden geveld en struiken gesnoeid. Op een grasveldje achter bij de esdoornlaan groeit een houtwal. Hij word groter en groter. Jane laat iedere dag de hondjes uit met een camera om haar nek. mistdruppels in spinnewebben, brutale eksters, niets ontsnapt haar aandacht.

Het is herfst.

Gevraagd: gekleurde tegeltjes

Marja Wildschut (tuin 715) wil komende zomer een workshop mozaïeken geven aan onze jeugd. In deze workshop lijkt het haar leuk om samen met de kinderen de sokkel van het beeld bij het clubhuis mooi aan te kleden met een mozaïek. U begrijpt het al: Marja heeft gekleurde tegeltjes nodig om het mozaïek te kunnen maken.

Misschien kun je helpen? De tegeltjes mogen dus zelfs kapot zijn en we willen ze ook af komen halen op je tuin. Als je een briefje in onze brievenbus wilt doen, of een emailtje naar het redactieadres dan zorgen wij ervoor dat de tegeltjes bij Marja terecht komen. Ook kun je de tegeltjes afgeven bij Marja op tuin 715.

TIP: Zou je best tegeltjes willen doneren maar heb je er geen? Vlakbij de Mathenesserbrug op de Grote Visserijstraat 22 zit een van de leukste mozaïek winkeltjes van Nederland "Artomatic Mozaïek". Niet alleen kun je daar kiezen uit een enorme collectie tegels en gereedschappen, ook kun je er workshops volgen. Om het project van Marja Wildschut te ondersteunen heeft Artomatic Mozaïek een begin gemaakt door een aantal tegels en scherven te doneren!

Petje af!

Bij deze een pluim voor de beheerster van de kantine en diegenen die de zaterdagavonden hebben georganiseerd. Petje af. Familie de Jonge—tuin 822

Bedankt !

Heel erg bedankt voor de gezellige Italiaanse avond. Het eten was gewoonweg fantastisch!!!

We hebben heerlijk gegeten en een leuke avond gehad.

Familie vd Staaij—tuin 705

Alle tafels bezet op de Italiaanse avond Gelukkig had chef Paul hulp in de keuken.

Oproepje

Voor de rubriek VROEGÛR ben ik op zoek naar (oud)tuinders die iets willen vertellen over het rijke verenigingsleven van SNV. Wie wil wat vertellen over het zangkoor, de cabaretgroep, klaverjasclub etc. Of gewoon een verhaal kwijt over bv de hangjongeren jaren '80. Wat een tuin/SNV voor je betekend heeft. Het kan van alles zijn. Het is helemaal leuk als er ook nog foto's bij het verhaal zijn. Als je wilt meewerken of je weet een oud tuinder die wil meewerken stuur dan een mailtje naar redactiesnv@gmail.com of doe een briefje in de brievenbus van Schoffelen bij de bestuurskamer.

Tevens willen we als redactie de geschiedenis van SNV in kaart brengen en zijn op zoek naar (oud) leden die er van af weten en misschien documentatie, foto's, krantje etc. op zolder in een doos hebben staan.

Discussiemiddag over het openbaar groen op ons complex

Door: Marjo

Op zondag 11 oktober zijn er ongeveer 10 mensen (waaronder ikzelf) van ons complex bij elkaar gekomen om een discussie te voeren over het gemeenschappelijk groen van het S.N.V. Onder leiding van Nico Reinhoud, waarnemend coördinator van het algemeen werk, is er gepraat over de inrichting van ons gezamenlijk groen op ons complex..

Er werden ons een aantal vragen voorgelegd waar het met name gaat: Wat is de gebruikswaarde ervan?

Heeft het voldoende natuurwaarde?

Welke bijdrage levert het aan het aanzien van ons complex?

Wat zouden wij de komende jaren kunnen verbeteren.?

Is dit gemeenschappelijk groen wel goed ingericht?

Een aantal plekken op ons complex zijn aan de orde gekomen:

- Het plein tussen kantine, winkel en bestuurskamer
- De centrale laan tussen kantine en loods
- De twee speelplaatsen midden op het complex
- De achtervelden bij Blijdorp: grasvelden en slootkanten
- De bermen en slootkanten van de parkeerterreinen
- De ligusterheggen langs de tuinen

Eerst hebben wij een rondje langs de gespreksdeelnemers gedaan en werd ons onze mening gevraagd over het groen op ons complex. Waarna wij zijn alles zijn gaan bespreken.

De uitkomst van deze discussie zal op papier worden gezet.

De ideeën gaan verder uitgewerkt worden door individuen uit de groep en op de eerstvolgende ledenvergadering kan er verslag over gedaan worden.

U begrijpt dat veranderingen van het groen op ons complex niet "eventjes" verwezenlijkt kunnen worden maar er gaat aan gewerkt worden.

Ik vond het een heel leuke en nuttige gespreksmiddag en er kan over bovengenoemde veel gezegd worden over hoe het er uit kan zien. Het hangt van een aantal factoren af of de ideeën hierover ook haalbaar cq uitvoerbaar zijn.

We zullen rekening moeten houden met de grond die er ligt (kwalitatief) en haar omgeving. Wat kan bv. ook op natuurlijke basis wel of niet!!

Wij houden jullie op de hoogte hierover.

Jullie als lezers van dit blad kunnen te allen tijde Nico Reinhoud aanspreken over dit thema.

Het zou fijn zijn als alle ideeën, vragen en opmerkingen centraal bij elkaar komen. Iedereen is welkom om ons aan te vullen de komende tijd.

Weetjes uit de krant

Door: Marjo

Ik wil jullie alvast een voorproefje geven van allerlei natuur-weetjes die ik uit de kranten verzamel en ze dan selecteer. Het lijkt mij leuk deze met jullie te delen in de komende uitgaven van Schoffelen. Veel leesplezier.

VLINDERS LOKKEN

Vogels, vlinders en andere kleine dieren brengen leven in de tuin. Plant een boom of een haag om vogels te lokken en nectarhoudende bloemen en struiken om vlinders en andere insecten te lokken. Water in de tuin lokt libelles, kikkers en misschien wel salamanders. Egels voelen zich thuis in een tuin waar niet al het blad is weg geharkt. Op de website van MILIEU CENTRAAL staan meer tips om dieren naar de tuin te lokken.

DE SCHATTIGE BUXUS EN ANDERE GRIEZELTJES:

"De schattige buxus heeft geen stukje dat niet giftig is"

Er blijkt een hele opsomming van kwalen te zijn die een mens kan overkomen als hij onverhoopt verdwaald in de binnenlanden van Afrika.

Maar geloof het of niet:

Dit zijn aandoeningen die iemand kan oplopen tijdens een wandelingetje in de achtertuin.

Tenminste als je tijdens het wandelen bepaalde bladeren, bast, scheuten, naalden, pitten melksap, zaden, vruchten of bessen aanraakt of opeet.

Een groot aantal planten is giftig omdat dat de enige manier is waarop zij zich kunnen beschermen. Er zijn zelfs planten die gif pas produceren op het moment dat ze worden aangevreten.

De narigheid begint al in het voorjaar met de krokus, de narcis, de hyacint en de primula: Alle vier giftig!! Maar ook het sneeuwkllokje is minder onschuldig dan het eruit ziet. En het lelietje-van-dalen is zelfs zo giftig dat het water waarin het heeft gestaan vergiftigingsverschijnselen kan veroorzaken.

Wat te denken van de monnikskap, ook wel "duivelsknol" of wolfswortel genoemd.

Beiden planten die van oudsher favoriet zijn bij de heksen en kruidenvrouwtjes. Ze kunnen een verdovende en soms geneeskrachtige werking hebben. Vingerhoedskruid dien je voor op te passen eveneens voor de Italiaanse aronskelk met zijn rode bessenkolven die er aanlokkelijk uitzien maar waar je beslist niet van moet eten.

De buxushaagjes die je tegenwoordig veel in tuinen ziet zijn giftig.

Zelfs de veelvoorkomende klimop is verdacht: het eten van de bessen of bladeren kan een buikloop veroorzaken.

Op een terras loert gevaar in de vorm van de passiebloem, wonderbloem, wonderboom. En engelentrompet. Enzou je trek krijgen in oleanderblad dan kun je dit niet meer navertellen.

Met de kerst is er geen ontkomen aan: denk aan de kerstroos op de vensterbank.

Voordat jullie nu alle planten in de vuilnisbak gooien en alles gaan betegelen: **WACHT NOG EVEN!!!**

Er zijn lichtpuntjes:

Het gebeurt hoogst zelden dat een plant de dood van een mens op haar geweten heeft. De mens eet niet snel van een plant waarvan zij de uitwerking niet kent. Kinderen kun je leren dat er een groot verschil is tussen de natuur en een supermarkt. Laat ze dus geen buitenplanten eten. Kinderen zullen merken dat besjes bitter zijn en het uitspugen. Zelfs de giftige stoffen zullen tot braakneigingen overgaan en hebben meestal een laxerende werking.

Gifplanten zijn dusdanig vriendelijk dat zij de mens de mogelijkheid biedt om het gif snel te kunnen afvoeren.

Een mens kan zich tenslotte ook op de grindtegels een bult vallen!!

Hoe geef je je kat een pilletje?

1. Pak de kat en houdt hem in de holte van je linkerarm zoals je een baby vasthoudt. Druk zachtjes met je duim en wijsvinger van je rechterhand in de wangetjes van de kat terwijl je het pilletje in je hand hebt. Wanneer je kat zijn bekje opent, doe je de pil in zijn bekje. Wacht tot de kat zijn bekje weer dicht doet en de pil doorslikt.
2. Zoek de pil op de vloer en haal de kat achter de bank vandaan. Wieg de kat opnieuw in de holte van je linkerarm en probeer alles nog een keer.
3. Haal de kat uit de slaapkamer en gooi de kleffe pil weg.
4. Pak een nieuwe pil uit het doosje, en pak de kat weer op. Houd de kat stevig vast in je linker arm en hou zijn voorpootjes stevig vast met je linkerhand. Druk stevig op de kaken van de kat om zijn bek open te krijgen. Zodra hij zijn bek open heeft druk je de pil met je rechter wijsvinger in zijn bek. Hou zijn bek goed dicht en wacht 10 tellen.
5. Haal de pil uit het visglas van je goudvis en trek de kat van de kledingkast. Roep je partner die in de tuin aan het werk is.
6. Ga met je knieën op de vloer zitten en klem je kat stevig tussen je knieën tegen de vloer. Houd zijn voor- en achterpoten stevig vast. Let niet op het lage gegrom van de kat. Laat je partner met het uiteinde van een houten lepel de kat zijn bek openen. Laat de pil via de duimstok de kat zijn bek inglijden en wrijf stevig op de keel van de kat zodra hij zijn bek dichtdoet.
7. Haal de kat uit de gordijnen en pak een nieuwe pil uit het doosje. Noteer even dat je een nieuwe houten lepel moet kopen en de gordijnen moet repareren. Veeg de gebroken beeldjes bij elkaar en houd de kapotte bloempot apart om later te lijmen.
8. Gooi een handdoek over de kat en laat je partner de kat stevig tegen de grond aangedrukt houden zodat de kop van de kat net onder de oksel zichtbaar is. Stop de pil in een rietje, maak de kat zijn bek open met een potlood en blaas de pil door het rietje in de bek.
9. Lees de bijsluiters van het doosje pillen om te zien of het spul schadelijk is voor mensen. Drink een biertje om de smaak weg te spoelen. Verbind de arm van je partner en haal zijn/haar bloed uit het tapijt met koud water en een beetje groene zeep.
10. Haal de kat uit de schuur van je burens en pak een nieuwe pil uit het doosje. Open een nieuw biertje. Stop de kat in de voorraadkast en houd de deur zo dicht dat de kop van de kat nog zichtbaar is. Die de bek van de kat open met een dessertlepel. Schiet de pil met een elastiekje in de kat zijn bek.
11. Zoek de schroevendraaier en hang de deur van de kast weer terug in de scharnieren. Neem een biertje. Pak een fles whisky en neem een flinke slok. Houd een koud compress tegen je wang en denk goed na wanneer je voor het laatst een tetanusinjectie hebt gehad. Schenk wat whisky op het compress om te desinfecteren. Neem nog een slok whisky. Gooi het kapotte T-shirt weg en haal een nieuwe uit de slaapkamer.
12. Bel de brandweer om die verrekte kat uit een boom te halen. Bied je excuses aan je buurman die zijn auto zijn tuinhek in reed om de kat te ontwijken. Pak de laatste pil uit het doosje.
13. Pak de kat en bind zijn voor- en achterpoten aan elkaar met een stuk waslijn. Bind het kleine kreng vast aan een tafelpoot. Doe stevige werkhandschoenen aan. Druk de pil in de kat zijn bek en duw er een halve biefstuk achteraan. Schenk er een goed glas water achteraan om de pil weg te spoelen.
14. Drink de rest van de whisky en laat je partner je naar de dichtstbijzijnde EHBO-post brengen. Blijf stil zitten terwijl de dokter hechtingen aanbrengt in je vingers en armen. Laat ook de minuscule stukjes van de pil uit je rechteroog verwijderen. Bestel op de terugweg naar huis een nieuwe eettafel.
15. Bel naar het dierenasiel of ze de rotkat willen komen ophalen en vraag meteen of ze misschien een hamster voor je hebben.

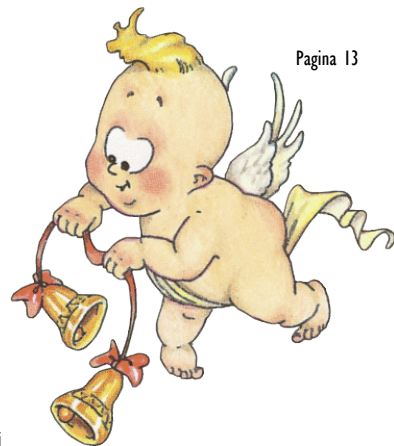
Hoe geef je je hond een pilletje?

1. Rol de pil in een plakje worst
2. Gooi het in de lucht

Van Origine

Door: Ellen en Ati

De laatste jaren werkt Pim als uitzendkracht op Schiphol. Voorheen had hij een vast dienstcontract bij Northwest maar na de inslag van 11 september werd hij ontslagen om vervolgens de volgende dag op dezelfde plek terug te komen als uitzendkracht.

De tuin op SNV heeft hij 2 jaar geleden overgenomen van een vriend. Hij hielp voor die tijd al geregeld in de tuin. Omdat hij op onregelmatige tijden werkt houdt hij het eiland goed in de gaten. We vinden dat Pim erg "geworteld" is op deze plek. Het is een hele sociale man en hij is ook erg behulpzaam voor zijn burens. Als algemeen werk ruimt hij plastic en blikjes op die in de border achtergelaten worden. Dat brengt hem meteen op een verhaal over de enorme plastic afvalberg die op de oceaan drijft. De plastic badeendjes die op de Noordzee overboord zijn geslagen en de Nike sportschoen die vlak voor Chili in de oceaan terecht zijn gekomen, al het plastic komt uiteindelijk op een plek in de oceaan terecht. Deze plek heeft inmiddels de grote van Frankrijk. Pim heeft dit vanuit een vliegtuig gezien en zegt dat het je voorstellingsvermogen te boven gaat zo groot als deze plastic afvalberg is.

Pim heeft een tamelijke afstandelijke manier van praten maar dat verandert als hij het over Omaatje heeft. 10 jaar geleden was hij samen met een vriend bezig om een huis op te knappen. Een oudere vrouw aan de overkant vroeg of haar keuken, voor een geeltje, geveerd kon worden met de verf die over was. Dit hebben ze gedaan. Dat ze eerst ruim 2 weken bezig zijn geweest om de muren te ontvetten, omaatje had als hobby vis bakken, deed er niet toe. Pim heeft een sterke band gekregen met deze overbuurvrouw. En heeft 10 jaar lang voor haar gezorgd. Hij nam haar vaak mee naar buiten. Even een kop koffie drinken in Nice of een andere plaats. Doordat Pim voor de KLM werkte kon hij goedkope vliegtickets krijgen en ging dan als begeleider van een invalide mee. Omaatje was een opmerkelijke vrouw, ze trok als een magneet mensen aan. Als ze op de Parade koffie gingen drinken dan zette hij haar aan een lege tafel en kwam hij met het drinken terug dan was Omaatje omringd door mensen, jong en oud door elkaar. Ze is 4 jaar geleden in zijn armen gestorven en het heeft hem zeer geraakt.

We gaan op bezoek bij meneer Lie (tuin 105 op het eiland) en voor we goed en wel zitten wordt ons meteen een glas prosecco aangeboden. Een magnumfles die hij onlangs uit Italië in zijn handbagage heeft meegenomen.

Meneer Lie wordt ook Pim genoemd maar eigenlijk heet hij Clemens. Pim is 61 jaar geleden geboren in Soerabaja in toenmalig Nederlands Indië en in 1956 naar Nederland verhuisd. Omdat

Pim als kind erg vaak verhuisd is was de overgang naar Nederland niet erg groot voor hem. Hij zegt dat het kenmerkend is voor kinderen die veel verhuizen dat er geen band is met de omgeving want voor hij het wist was de baboe weg en de hond weg.

Uit een vorm van zelfbescherming hechtte hij zich ook niet aan mensen omdat je toch weer snel vertrok naar een andere plek. Ook in Nederland verhuisden zijn ouders voor het werk regelmatig en Pim heeft ook in allerlei gedeeltes van het land gewoond. Wel merkte hij dat er in Nederland andere regels waren. Hij merkt op dat Nederland toen en helaas nu nog steeds weinig tot niets doet met de kennis van mensen uit den vreemden. Het schijnt bedreigend te zijn om deze kennis te gebruiken.

De boottocht naar Nederland met de Johan van Oldenbarnevelt, duurde lang omdat er door de Suez crisis via de Kaap de Goede Hoop gevaren moest worden. Aan deze boottocht heeft Pim nog een paar souvenirs overgehouden. Tijdens een uitstapje heeft hij aan de rand van de Tafelberg een paar plantjes geplukt. En nu nog steeds heeft hij daar plantjes van. Het zijn natuurlijk wel stekjes van stekjes van stekjes. Hoe de plant heet weet hij niet maar Pim verteld wel dat de plant medicinaal gebruikt wordt. Bij wondjes kan je de plant gebruiken als ontsmettingsmiddel. Ook heeft hij nog steeds een stekkie van een cactus die hij daar langs de weg geplukt heeft.

Na de mulo studeert hij autotechniek en ook werktuigbouwkunde en komt na zijn studie te werken bij een autodealer. Door de oliecrisis verliest hij daar zijn baan, de dure jongens worden vervangen door leerling monteurs. Hij besluit om niet meer voor een baas te werken. Pim verteld dat die tijd zo anders was als nu. We stonden voor allerlei misstanden meteen op de barricades. In de jaren '60/'70 was hij niet echt een hippie maar omdat hij een rijbewijs had reed hij vrienden naar protestbijeenkomsten en daardoor was hij er zelf ook steeds bij aanwezig. Het was een leuke tijd en je had ook niet veel nodig in die jaren. Met 10 pfennig op zak ging hij liftend naar Duitsland. Daar ontmoette hij weer mensen, onderdak en eten is nooit een probleem geweest het werd je altijd aangeboden.

Rotterdamse Oogst

Door: Marjo

Zoals ik jullie in het vorige nummer heb beloofd zou ik verslag doen van het "Rotterdamse Oogst" festival. In dit clubblad dus mijn bevindingen die plaatsvonden op zaterdag en zondag 19 en 20 september 2009. Uiteindelijk heeft het festival alleen op zaterdag plaatsgevonden. Rotterdamse Oogst is een initiatief dat regionaal geproduceerd voedsel ook Regionaal beschikbaar wil maken.

Er zijn een aantal doelen die Rotterdamse Oogst de komende drie jaar wil verwezenlijken. Ze maken zich sterk voor **nieuwe markt-plaatsen, activiteiten en evenementen, nieuwe streekproducten-en diensten en stadslandbouw**. Ben je enthousiast en wil je aan dit initiatief meewerken of wil je meer weten, hierover dan is een mailtje naar meedoen@rotterdamseoogst.nl de uitkomst.

Ik ben op de zaterdag gaan rondneuzen op het festival. En inderdaad voor dit Festival "moet je een neus hebben". Het ging over de verkoop van natuurlijke voedselproducten. **"wat is er te koop op biologisch gebied?"** De tentjes die er stonden waren ingericht door mensen die op een of andere manier werkzaam zijn in de sector biologisch voedsel en duurzame producten.

De N.B.V. (Nederlandse Bijenhoudervereniging) stond met bijenproducten Van de Boer (= eten van het platteland) en maakte reclame voor zijn winkel op de Mathenesserweg 2-4 te R'dam. Een mobiel restaurant maakte speciaal voor die dag gebak voor biologisch gezind publiek.

In plaats van Fast Food stond er een non-profit organisatie voor Slow Food. Opgericht in 1989 als antwoord op fast food en het jachtige leven. Ook op internet terug te vinden : www.slowfood.nl

Dan zag ik een tentje voor het project "koken voor morgen". Zij stellen dat wij in onze keuken door kleine besparingen en hergebruik van voedselresten ecologisch kunnen bijdragen aan duurzaam koken.

Opvallend vond ik het tentje over "Tafel van Zeven". Dit vertelde over een leerwerkproject voor vrouwen van allochtone afkomst die aan de slag willen in de horeca. Het traject omvat een lesprogramma van minimaal 6 maanden (telkens een dag in de week). Er zijn ook praktijkopdrachten in verwerkt. Juist deze vrouwengroep kan met voedsel uit hun land van herkomst in onze horeca een eigen verhaal vertellen. Als we voedsel uit een ander land verorberen dan ontmoeten we ook diens cultuur of wereld.

Op dit festival op het Heemraadsplein zag ik een publiek verschijnen wat niet alledaags is voor een pakweg doordeweekse markt.

Het is meest blank publiek en niet afkomstig uit de directe omgeving van de Heemraadsingel. Zoals een gewone markt dit ook laat zien. Uiteindelijk was het niet meer dan een markt met verkoop van producten.

Het proeven van de producten vond ik onwijs duur op deze dag. Ik heb mijn beurs dicht gehouden en alleen mijn ogen de kost gegeven.

Mijn mondje moest wachten tot ik op de tuin was.

Ik vond dit festival gebeuren gericht op een specifieke doelgroep.

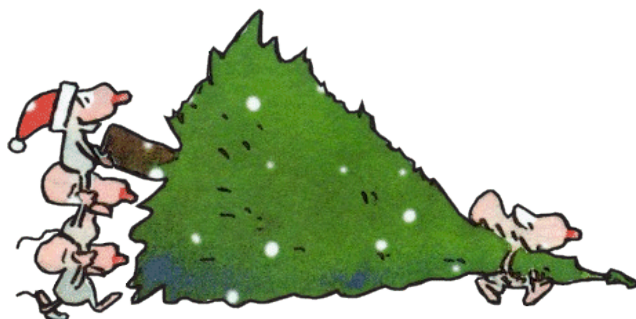
Wie is ingeburgerd met ecologische koken en duurzaam consumeren? De kleinschaligheid van dit oogstfestival met een beperkt aanbod van

producten vertelt mij genoeg om te beseffen dat ik ver weg ben komen te staan van ecologie.

Ik denk dat ik hier niet alleen voor verantwoordelijk ben. Een ecologisch product is mijn inziens een exclusief product geworden waar ik in verhouding veel centen voor moet neerleggen.

De wijze waarop ik consumer meer heb ik zelf in de hand maar de prijs voor een ecologisch product niet.

Producten die op een eerlijke en duurzame wijze zijn geteeld daar kan ik blij van worden. Tenzij dit een uitzondering wordt; Ik gun iedereen op de wereld een eerlijke prijs voor eerlijk voedsel. Liefst niemand uitgesloten!!!

Piet

door: Leo van tuin 221

's Avonds in de zomer buiten zitten op je tuin. Volkstuinders zijn om een of andere reden altijd OP de tuin en niet erin, wat zou daar achter zitten? Echt zo'n vraag om nog eens over te filosoferen. Dat gaat goed zo 's avonds op de tuin. Afgelopen zomer had ik ineens weer zo'n nadenk-bui. Waarom heb ik (wij) eigenlijk een volkstuin? Ja, makkelijk zou je zeggen! Om buiten te zijn, dingen te kweken, van de natuur in je tuin te genieten. Allemaal helemaal waar, maar het moest lang geleden zijn dat het spreekwoordelijke zaadje gezaaid was dat uit zou groeien tot een groenhobby (en ook mijn werk trouwens)

Mijn eerste herinneringen aan bloemen en planten zijn te danken aan mijn moeder. Die hield (en houdt) erg van bloemen en planten. Als ik nu een freesia of hyacint ruik ga ik weer terug in de tijd. Geurherinneringen kunnen heel sterk zijn.

Vanaf de tijd dat ik heel klein was, woonden we in een flat op de 1^e verdieping. We hadden geen tuin, maar wel altijd een tuinman. Opvallend was dat alle tuinmannen altijd Piet heetten. Van Piet heb ik zaaien en oogsten geleerd. Piet was altijd druk in de weer en kon ook fantastisch zingen; dat ging de hele dag door. Hij ging altijd op tijd slapen en was dan 's ochtends alweer vroeg uit de veren. Elke ochtend was er weer een prachtig lied te horen, door Piet met veel enthousiasme gebracht. Zonder het zelf te beseffen leerde Piet me tuinieren. Ik zag wat hij deed en wat daar het resultaat van was. Wat ik vreemd vond was dat Piet elke dag hetzelfde eten kreeg van mijn moeder. Ja, Piet at elke dag mee, maar nooit wat de pot schafte. Piet was een veganist en at alleen zaden en groente. Wel was Piet een beetje kieskeurig wat zijn eten betrof, want sommige zaden lustte hij niet zo graag. Hij had dan de vreemde gewoonte om deze zaden weg te smijten, soms in de vensterbank waar kamerplanten in potten groeiden. De door Piet weggegooid zaden ontkiemden soms en dit groen lustte Piet wel graag. Zo zag ik dus voor het eerst dat er uit een zaadje een plantje kon groeien. Hierdoor gestimuleerd ging ik datzelfde ook uitproberen. Als de bonen in de week stonden (ja, dat deden mensen vroeger) pikte ik er een aantal en stopte ze ook in de bloempotten, met als gevolg dat de pot met sansevieria's vol hing met peulen bruine bonen. Gelukkig vond mijn moeder dat ook leuk, zo'n groentekwekerij. Het speciale gevoel om uit zo'n klein zaadje een plant te kweken blijft nog steeds een wonder om te aanschouwen. Daar liggen dus mijn roots in het groen-gebeuren bedacht ik me, en bedankte stil onze tuinman Piet, waar ik zoveel van had geleerd.

Ik dacht nog een tijdje aan hem, hoe zijn leven was geweest als veganist en zanger. Eén ding vond ik trouwens maar vreemd van Piet, hij zat altijd opgesloten in een kooi! Maar volgens mijn moeder hoorde dat zo want Piet was een kanarie, en wat heb je aan een weggevoegen tuinman?

Dagindeling voor tuinders

Om zes uur staat men fluitend op en pakt zijn schoffel, hark of schop. Slechts een paar hele luie lieden die gaan om zeven uur pas wieden; een enkeling zal misschien wachten met schoffelen tot tegen achten, en soms komt men nog iemand tegen die snorkdud tot een uur of negen; die sluipt dan stiekem tegen tien en uit bed direct naar de kantine en wil om elf uur nog niet harken, maar dat is echt een vadsig varken; of die om twaalf uur mee mag eten, dat zou ik niet zo zeker weten. Soms staat die pas om één uur op, zo iemand geef je toch een schop? Maar wat als iemand heel tevreden Nog aan komt zetten tegen tweeën en pas om drie uur wat wil doen aan zijn totaal verwaarloosd groen, en dan volkomen onterecht voor vieren 't werk heeft neergelegd, Terwijl men zeker tot na vijven vol ijver aan het werk moet blijven? Nee, ik raad alle tuinders aan Om stipt om zes uur op te staan want dan is al het werk gedaan.

Stijn Staak

Uit: Tuin in de branding.

Verhalen, liedjes en verzen uit Nieuw Vredelust (Met dank voor toestemming van de uitgever)

Veel van onze leden houden zich beroepshalve of als hobby bezig met kunst. In deze nieuwe rubriek praat ik met kunstenaars op ons complex.

Kunst-tuin

Door: Ati

Adrienne en Will hebben sinds september een tuin op ons complex. Bij Adrienne zit tuinieren in haar bloed en op SNV kunnen hun kinderen Alexandra en Bas lekker buiten spelen. Zowel Will als Adrienne komen uit Australië maar ze hebben elkaar hier leren kennen. Adrienne werkt als architect bij Rem Koolhaas en Will is trompettist, gespecialiseerd in het spelen van oude muziek. Ik praat met Will thuis want het is te koud voor de tuin.

Will's prille begin in de muziek begon als zangknaap, daarnaast bespeelde hij viool en trompet. Na zijn opleidingen in Australië verhuisde hij naar Den Haag waar hij in 1995 aan het conservatorium afstudeerde op baroktrompet. Will voert voornamelijk muziek uit geschreven voor 1750. Het

spelen van oude muziek op historische instrumenten is nu wereldwijd bon ton. Vooral Nederland heeft hier een grote rol in gehad, het onderwijs in oude muziek staat dan ook op hoog nivo.

In de afgelopen jaren heeft Will een goede naam opgebouwd als trompettist. Twee recente uitgaves waarop hij als solist te beluisteren is zijn: Telemann Tafelmusik en de Brandenburger concerto nr 2 van J.S.Bach, allebei gespeeld door Musica Amphioni en uitgegeven door Brilliant Classics.

Sinds kort is hij de dirigent en artistiek leider van de Restoration Company. Als artistiek leider van deze company timmert hij behoorlijk aan de weg. Deze nog jonge groep bestaat uit een kamerkoor en kamerorkest (bij elkaar 20 man). Ze spelen engelse muziek uit de barok. Als het goed gaat lopen en een naam opbouwt zal dit zijn belangrijkste activiteit worden. Nieuwsgierig geworden? kijk dan op hun website. Als je op video klikt kun je horen hoe ze klinken. www.restorationcompany.nl

Tuinieren in een workshop

Door: Jane

Nou! Dat was niet alleen heel gezellig, het was ook heel leerzaam. Persoonlijk vond ik het een pak van m'n hart dat het helemaal niet nodig is om een tuin om te spitten. Een klus waar ik nogal tegenop zag. "Welnee", zei Leo, "laat die bodem vooral met rust". Gelukkig net op tijd voor Marjo, die al reeds begonnen was met het zware spitwerk. Tijdens de eerste bijeenkomst van de workshops inventariseerden Leo en Annet de tuinwensen van de deelnemers. En die wensen lopen nogal uiteen. Perfect dus, want zo komt er best veel aan bod.

De eerste workshop was zo inspirerend voor sommige deelnemers dat er hier en daar een gazon aan moest geloven. 'Was niks, is niks en het wordt niks', aldus een van de deelnemers, die terstond de spa zette in haar grasveldje. Iets was vooral werd bevestigd tijdens de tweede workshop. Die stond in het teken van het begin van tuinieren: een goede bodem en het bijhouden daarvan. Vrijwel iedereen zat heftig mee te schrijven toen we uitleg kregen over de verschillen tussen kunstmest

en organische mest. Zo leerden we dat kunstmest de aarde niet echt verrijkt en de grond kan verbranden. Planten kunnen er ook te hard van gaan groeien. Van organische mest krijg je de goede beestjes in de grond. Het is geen geheim dat ik geen voorstander ben van al te veel kruipend leven in mijn tuin, maar nu moet ik er aan geloven dat beestjes van de goede soort helpen de grond goed en gezond te houden. Nou ja, dat moet dan maar. 'Onthouden hoor', zei Annet, terwijl wij met onze pennen in de aanslag zaten, en zij legde ons uit wat het

grote belang van stikstof, fosfor en kalium is voor de grond. En met die kennis begrijp ik van nu af aan wat al die afkortingen betekenen op een zak mest.

Annet gaf ons nog wat gouden tips waardoor meer dan de helft van het groenafval niet meer van de tuin afgevoerd hoeft te worden en Leo verzekerde ons dat het meeste groenafval gewoon op de tuin kan blijven liggen. Het verbetert de grond eronder ook nog. We leerden over het belang van een mulchlaag, hoe we zelf gier kunnen maken van brandnetels en heermoes en wat we er mee moeten doen.

Leo en Annet tijdens de tweede workshop

Na het theoretische deel van de workshop volgde het praktijkgedeelte. Leuk! Gluren bij je burens op SNV en zo togen we naar een tuin. Tijdens de wandeling legde Annet ons uit hoe we een moerascipres van alle andere bomen kunnen herkennen. Nou, we barsten op SNV van de moerascipressen! De vrijwilligster van de praktijktuin kreeg veel antwoorden op haar vragen en weet nu wat zij met alle verschillende hoekjes op haar tuin aanmoet. Ondertussen kregen wij veel mee over minuscule plantjes en welke eruit kunnen en welke kunnen blijven. Het was een grappig

gezicht hoe we met een grote groep mensen rond een polletje gras ademloos stonden te luisteren naar de uitleg van Leo en Annet over dat polletje.

Vanaf deze plek wil ik Leo en Annet nogmaals hartelijk bedanken voor hun inzet. Heel graag kom ik weer naar de volgende workshops!

CRISIS DWINGT FRANSEN VOLKSTUINTJES IN

PARIJS - De Fransen slaan dezer dagen massaal aan het tuinieren. De crisis leidt tot werkloosheid en daling van koopkracht. En een eigen tuintje met groenten zorgt juist voor goedkoop, maar toch lekker eten op tafel.

Ronde courgette

Daniele Tenet (60) loopt over een klein tuinpadje, stapt op de aarde, gaat dan door haar knieën, duwt met haar handen wat groene bladeren opzij en zegt: 'Kijk! Dat is 'm! Een ronde courgette.'

Verstopt achter de bladeren hangt een kleine lichtgroene courgette, zo rond als een tennisbal. 'Hij is nu nog klein, maar hij groeit wel hoor. Gemiddeld pluk ik er elke dag één.'

Tenet heeft midden in Parijs, tussen hoge flats en achter drukke boulevards, haar eigen groentetuin. 'Ik heb ook sperzieboontjes staan, en tomaten. Kleine tomaatjes hoor, kersentomaatjes. Verder staan hier kool, prei en sla, maar ook kruiden en frambozen.'

Haar groenten, fruit en kruiden beslaan zo'n 20 vierkante meter op een terrein waar tientallen bewoners uit de wijk hun volkstuintje hebben ingericht.

'Ik heb zes soorten bijzondere tomatenplanten staan', vertelt Jean Griffault (64). 'Helemaal zelf gedaan, de zaadjes geplant en gekweekt zonder kunstmest. Hier verderop staat prei en koolraap. En ik heb ook kruiden als basilicum, koriander, peterselie en tijm.' Achter hem is nog een veldje met alleen maar aarde. 'Daar komt de spinazie, maar dat is pas voor de winter.'

Aardappeltoren

Aan het uiteinde van het complex met volkstuinten staat Louis Xavier (60) naast een klein perceel met brandnetels. 'Daar maak ik soep van', vertelt hij lachend. 'Ik heb van alles door elkaar staan, bloemen en groenten. Hier staan bijvoorbeeld okra's, da's heerlijk voor sauzen. En daar staan mijn aardappelen.' Hij wijst naar een plastic zak. 'Ik maak een aardappeltoren. Ik teel ze niet in de grond, maar in de hoogte, verticaal. Je begint met een beetje aarde in een zak, en als de plant groeit doe je er steeds wat aarde bij. Zo kan je met één plant wel 60 kilo aardappelen krijgen.'

Het volkstuintencomplex is in 2001 aangelegd in zuidelijk Parijs, niet ver van het drukke verkeersknooppunt Place d'Italie. Rondom ligt vooral sociale woningbouw en de bewoners daarvan werden uitgenodigd hun eigen tuintje te beginnen.

'Mijn dochter is hier begonnen', vertelt Louis Xavier. 'Ze is jong en lerares. Ze had dus niet zo heel veel geld te besteden. Door haar eigen groenten te gaan telen kon ze aardig wat geld besparen. Als je in de supermarkt moet kopen wat je zelf maakt, ben je echt veel duurder af. En wat je zelf maakt is natuurlijk ook veel lekkerder!'

Jardiniers de France

Daniele Tenet beaamt het. 'Zelf je eten kweken is véél goedkoper. Dat is voor mij heel belangrijk. Je plukt overdag je groenten en 's avonds liggen ze op je bord. Bovendien ruilen we onder de mensen die hier hun tuintje hebben. Ik heb bijvoorbeeld heel veel courgettes. Nou, als er een paar tegelijk rijp zijn geef ik die aan een buurman en die geeft mij dan een krop sla uit zijn tuin. Dan heeft iedereen er wat aan.'

Xavier: 'Ik heb nu de tuin van mijn dochter overgenomen, maar het geld speelt ook voor mij een rol. Je eigen groenten zijn gewoon goedkoper dan in de winkel, en al helemaal als je naar de prijs-kwaliteit verhouding kijkt.'

Tuinieren mag zich al een paar jaar verheugen in een toenemende belangstelling. Het milieu werd een belangrijk maatschappelijk thema en 'bio' werd de trend. Maar de economische crisis dwingt de Fransen sinds vorig jaar echt en massaal de tuin in.

De werkloosheid loopt op, de koopkracht staat onder druk en de supermarkt is duur. Dus wie een paar zaadjes in de grond stopt, kan al binnen een jaar een behoorlijke stuiver besparen. En die trend is overal zichtbaar.

De Franse Federatie van Volkstuinen (FNJFC) is een koepelorganisatie van zo'n 250 verenigingen met volkstuinten in met name de grote steden. En die constateren een enorme aanloop van belangstellenden. Wie in of rond Parijs een 'legale' volkstuint wil, komt op de

wachtlijst. Met een beetje geluk ben je over vijf tot zeven jaar aan de beurt. In groot-Parijs zijn 3.500 tuinen beschikbaar die allemaal in gebruik zijn. Op de wachtlijst staan inmiddels meer dan 2.500 mensen.

De Franse tuindersvereniging '[Jardiniers de France](#)' heeft vooral leden die al een eigen tuin hebben. Per jaar melden zich nu zo'n 10.000 nieuwe leden, die ook zaadjes, planten en bloemen willen bestellen via de vereniging.

'De crisis speelt sinds vorig jaar een heel belangrijke rol', vertelt directeur Daniel Lys. 'Mensen moeten op hun portemonnee letten en beginnen daarom vaker een eigen groentetuin. Dat horen we van de mensen die zich aanmelden als lid en ook tijdens de workshops die we organiseren in het hele land.'

'Jardiniers de France' heeft zelfs een speciale aanbieding gemaakt. Leden kunnen nu voor 5 euro een zakje kopen met 10 verschillende zaden voor groenten. 'We hebben uitgerekend dat mensen daarmee op termijn duizenden euro's aan boodschappen kunnen uitsparen.'

En daarmee is het economisch klimaat getekend. Ook kort na de Eerste Wereldoorlog en in crisisjaar 1939 verspreidde de vereniging zaden om de ergste nood te lenigen. De leden kregen zakjes met zaden om een gezin van 6 mensen een jaar lang te kunnen voeden.

Financiële motieven

Ook de [Federatie voor Volkstuinen \(FNJFC\)](#) wil in de huidige crisistijd die 'economische' kant van het tuinieren benadrukken. De organisatie liet een studie doen naar de opbrengst van een volkstuint van 150 tot 200 vierkante meter. Daaruit blijkt dat een huishouden gemiddeld 500 tot 700 euro per jaar kan besparen aan boodschappen als het zelf voor eten-uit-de-tuin zorgt.

'De mensen die zich vandaag de dag bij ons aanmelden voor een volkstuint doen dat vooral uit financiële motieven', zegt FNJFC-voorzitter Hervé Bonnavaud. 'De crisis heeft een enorme invloed. Veel families hebben geldproblemen. Ik krijg zelfs mensen aan de lijn die zeggen: 'Ik wil een eigen tuin om mijn kinderen te kunnen voeden'. Het kweken van eigen groenten bespaart ze gewoon veel geld in de winkel.'

En dat is overal merkbaar. In heel het land worden, als de ruimte het toelaat, nieuwe volkstuinten aangelegd. In het stadje Tarbes, in de Pyreneeën, waren dat er de afgelopen jaren al bijna 80. Dit jaar kwamen de laatste 22 erbij, om aan de enorme vraag van de bewoners te voldoen. 'Pas dit jaar konden we eindelijk de verzoeken om een volkstuint honoreren die in 2002 werden gedaan', aldus wethouder Eugène Pourchier.

De burgemeester van Cannes - bekend van vip-gasten en het filmfestival - maakte bekend de komende jaren 300 nieuwe volkstuinten in de stad te willen openen. Dit jaar werden er 10 aangelegd, volgend jaar nog eens 75.

In heel Frankrijk worden vandaag de dag workshops met als thema 'de anti-crisis-moestuin' georganiseerd. 'Ik ontmoet steeds meer jongeren die nooit van tuinieren hielden, maar er nu wel mee beginnen om te bezuinigen', aldus een van de initiatiefnemers, Michel Jourdain.

Groen balkon

Een van Frankrijks grootste ketens van tuinwinkels, [Truffaut](#), heeft één winkel in Parijs. En daar moest de afdeling met zaadjes voor groenten en fruit worden uitgebreid - zó groot is de vraag van Parijzenaars met een tuintje of een groen balkon. De verkoop stijgt op die afdeling met 10 tot 15 procent per jaar.

Het glossy weekblad [Paris Match](#) - meestal gevuld met reportages over artiesten, politici en zakenmensen - ruimde deze zomer ruimte in voor het onderwerp '[jardinier écolo](#)': ecologisch verantwoord tuinieren. Met vijf tips werden de Franse tuinders bijgepraat over mest, water en insecten.

Jean Griffault komt in zijn tuin in Parijs aanlopen met een tomaat. Hij snijdt hem in stukken. 'Moet je proeven.' De stukjes tomaat worden verdeeld over de aanwezige tuinders en er wordt geproefd en instemmend geknikt. 'kan je 'm niet laten liggen toch?'

Uit : [De Standaard, september](#)

Over Kardoen

Door: Ati

Op ons complex zie je in de zomer op enkele tuinen de kardoen als sierplant opvallend bloeien. Toen ik 2 jaar geleden mij oriënteerde op het kopen van een tuin zag ik in tuin 319 een rij 2 meterhoge distels staan met daarop een soort blauwbloeiende artisjokken. Mijnheer Kasmi vertelde dat hij het verbouwd omdat de stengels lekker waren. Geweldig, het was geen sierplant maar een groente, dat wilde ik ook. Het bleek wel een grote uitzondering, op ons complex word de kardoen verder alleen verbouwd als sierplant.

Wikipedia zegt over de kardoen: *De **kardoen** is een distel, die verwant is aan de artisjok. Het is een overblijvende, tot twee m hoge, distelachtige, wollig behaarde heester met dikke, vlezige, gegroefde stengels. Van de kardoen worden de bloemknoppen en vooral de vezelige bladstelen en middennerf gegeten. Kardoen is al bekend sinds de vierde eeuw voor Christus. Afkomstig uit het vrije veld in het Middellandse-Zeegebied. Rijk aan mineralen, geblancheerd op zijn best. Rond oktober is deze gebleekte groente mondjesmaat te koop in marokkaanse winkels als heimweegroente. In Frankrijk en Italië wordt kardoen vaak gegeten met kerstmis.*

Ik heb me nooit gewaagd aan het koken van de kardoen omdat je alleen de nerf eet en het schoonmaken mij moeilijk lijkt, maar 1 keer moet de eerste keer zijn. Voor dit decembernummer daarom een kerstrecept uit het noorden van Italië.

Bagna Cauda van Lorenza de Medici.

Ingredienten:

- 1 bos kardoen
- sap van 1 citroen
- 6 tenen knoflook, fijngehakt
- 50 gr boter
- 225 ml olijfolie
- 6 ansjovisfilets
- zout

Verwijder de buitenste stengels van de kardoen. Snijd de stengels in stukjes van 8 cm.

Blancheer 1 minuut in ruim kokend water. Giet af en spoel koud onder stromend water. Doe de kardoen in een kom met water en citroensap. Doe de olie, boter en ansjovis in een kleine pan en verwarm al roerend op laag vuur tot de ansjovis gesmolten is. Voeg de knoflook toe en breng op smaak met zout. Doe de saus over in een fondustel en zet op tafel. Je eet dit door de stengels kardoen 1 minuut te laten koken in de saus.

Tips voor een egelvriendelijke tuin:

- Laat een hoop takken en bladeren achterin uw tuin liggen. Dit vormt een ideale verblijfplaats voor egels.
- Plaats een egelkoepel in uw tuin. De dieren kunnen hierdoor een lange winterslaap houden, omdat deze koepel van houtbeton een goed geïsoleerde bodem heeft. Zorg ervoor dat er voldoende stro, hooi, papier en houtspaanders in liggen. De egelkoepels zijn niet alleen in de winter erg nuttig, maar in de zomer zijn ze ook uitermate geschikt als broedplaats. Het hele jaar door zullen egels er met plezier gebruik van blijven maken.
- Gebruik geen bestrijdingsmiddelen en slakkenvergif in uw tuin. Hiermee vergiftigt u het voedsel van de egels.
- Leg een loopplankje in de vijver. Egels kunnen redelijk goed zwemmen, maar ze verdrinken nog te vaak door tuinvijvers met hoge randen. Met behulp van het plankje kan de egel er veilig uitklimmen.
- Sluit putten, keldergaten en afvoerpijpen af met een rooster. De egel gaat in de winter op zoek naar een verblijfplaats en de open plekken zijn gevaarlijk voor deze dieren. Ze kunnen zich verwonden of vastgeklemd raken. Door de openingen af te sluiten met een rooster, kunt u dit voorkomen.
- Verbrand geen takken en draai geen composthoop om, voor u zeker weet dat er geen egels onder zitten. U kunt ze onbewust bezoren.
- Leg wat voedsel voor de egels buiten. Om de winter goed door te komen, moeten egels veel eten om reserves op te bouwen. Katten- en hondenvoer, een rauw ei, spekrandjes, gemengd met muesli of pinda kaas zijn voorbeelden van goed voedsel voor egels. Als u de dieren eten aanbiedt, zullen ze ook regelmatig terug komen.

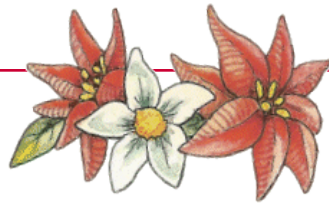
- Zet géén schoteltje melk buiten. Egels kunnen koeienmelk maar gedeeltelijk verteren en daardoor krijgen ze maagproblemen.

Door met deze tips rekening te houden, kunnen de egels ongestoord hun winterslaap beginnen en zullen ze de winter goed kunnen doorstaan

Vroegûr

Door: Ellen

Deze keer geen verslag van een gesprek met een tuinder maar mijn eigen verhaal over de tuin van mijn Oma en Opa, een tuin en ook een periode waar ik met warme gevoelens aan terug denk.

In 1963 ben ik geboren in Amsterdam en heb daar tot begin jaren 70 gewoond. Een tuin hadden we daar niet en we speelden meestal met andere kinderen op straat of in de speeltuin. Regelmatig gingen we, mijn zussen en ik met onze ouders naar het park of naar bosplan (het Amsterdamse bos). Groen zagen we wel maar een tuin kenden we niet in Amsterdam. Een tuin was iets wat bij Oma en Opa hoorde, en waar

we ook erg graag naar toe gingen.

Mijn Oma en Opa woonden in het noorden van Duitsland vlak bij de grens met Denemarken en hadden daar een klein huis met een enorme tuin. Ik weet niet hoe groot de tuin was maar hun voortuin was al een stuk groter als mijn tuintje op SNV. Iedere zomer gingen we naar ze toe en verbleven daar nagenoeg de hele zomervakantie. Mijn ouders hadden een eigen zaak en brachten ons alleen weg om vervolgens weer aan het werk te gaan. Meestal werden we door mijn Opa of een tante teruggebracht. Het was voor mijn zussen en mij een feest om daar te zijn. We sliepen in het grote bed van mijn Oma en Opa onder plofdekens, donzen dekbedden kenden we nog niet in Nederland. Deze deken werd ook goed opgeschud zodat we er goed op konden ploffen. Mijn grootouders sliepen in de woonkamer.

De tuin was het domein van mijn Oma, het is altijd haar lust en leven geweest om in de tuin te werken. Mijn Opa deed natuurlijk het zware werk en in opdracht van Oma ander tuinwerk. Rondom het huis waren er bloemen en grasvelden maar het grootste gedeelte werd in beslag genomen door de moestuin. Alle denkbare groente en fruit stonden in de tuin en alles werd ook perfect onderhouden. Als kind zorgde je er ook voor om alleen op de paden te

lopen tussen de groentebedden zodat je niets vertraptte. We mochten ook altijd als we trek hadden een worteltje uit de grond trekken of wat aardbeien plukken. De meeste tijd speelden we in de zandbak of waren aan het schommelen maar we vonden het ook erg leuk om Oma te helpen.

Oma was de hele dag aan het werk, was het niet in de tuin dan was het in de keuken. 's Morgens werden de aardbeien geplukt en 's middags stond de keuken vol met potten jam. Uiteraard hield ze genoeg aardbeien achter voor een heerlijke taart. Ook ander fruit werd verwerkt tot jam of sap. Groente werd ook ingemaakt of ingevroren. Als kind mochten we niet in de keuken komen omdat ze dat te gevaarlijk vond met alle potten en pannen op het vuur, in de deuropening staan en toekijken kon wel en dat deden we graag.

Mijn Oma was erg van de gezonde voeding en al haar groente was onbespoten. Ze ergerde zich vreselijk aan de burens die hun fruitbomen bespoten omdat het gif ook in haar tuin terecht kwam. Mijn zussen en ik lusten ook alles wat Oma klaarmaakte, misschien omdat we hielpen de groente uit de tuin te halen, maar vooral omdat ze geweldig goed kon koken. Wat jammer dat ik niet haar recepten heb want dan is een kookboek overbodig. Mijn favoriete gerecht was de kersensoep met een luchtige griesmeelpudding en gelukkig aten we dat ook vaak als nagerecht. De restjes mocht ik dan de volgende dag eten. Sperziebonen met peren en spek was nog zo'n overheerlijk gerecht.

Mijn Opa was overdag naar zijn werk en was al 's morgenvroeg, terwijl we nog sliepen, vertrokken. We wisten wel hoe laat hij thuis kwam en dan stonden mijn zussen en ik al bij het hek te wachten. We werden alle drie op de fiets gezet en mijn Opa duwde de fiets naar de schuur die in de achtertuin stond. Daarna gingen we op het bankje tegen de schuur aan zitten, tegenover de appelboom. Om de beurt zochten we een appel uit die we wilde plukken. Het was altijd een appeltje hoog in de boom. Natuurlijk lukte het niet om het appeltje te plukken, ook het uit de schuur gehaalde trapje voldeed niet. En na diverse pogingen kwam Opa overeind van het bankje en tilde ons een voor een op zodat we met veel moeite het uitgezochte appeltje konden plukken. Vervolgens gingen we weer zitten op het bankje. Opa haalde eerst een grote zakdoek uit zijn broekzak en spreiden die uit op zijn schoot, daarna kwam het zakmes en het eerste appeltje werd aangereikt. Het moest natuurlijk zeer zorgvuldig en in een lange schil geschild worden. Mijn Opa kon dit erg goed en bij elk appeltje keken we ademloos toe of het weer ging lukken. Het eerste appeltje werd in 4 partjes gesneden en als we het allemaal op hadden kwam het volgende appeltje. Als alle appeltjes verorberd waren dan mocht een van ons de dichtgevouwen zakdoek met schillen naar de composthoop brengen. Zakdoek moest natuurlijk weer teruggebracht worden naar Opa. De appeltjes die we zomer op het bankje met mijn Opa aten waren echt de lekkerste ooit.

In de winter kwamen Oma en Opa, met zware koffers, een paar weken naar Amsterdam. De koffers werden pas opengemaakt als mijn zussen en ik uit school waren. Groot was de vreugde om alle potten jam, genoeg broodbeleg tot aan de zomer, en de walnoten en hazelnoten. Natuurlijk zaten er ook zakjes snoep bij.

Jaren later gingen we met mijn ouders kamperen in Frankrijk en waren we maar een paar weken bij Oma en Opa. Ik haat kamperen.

Schoffelen

Clubblad door en voor leden van vtv Streven naar Verbetering

redactie:

Ati
Ellen
Jane
Marjo
Nelleke

Kinderpagina's: Esther

Strip: Daimy

Eindredactie: Jane

Schoffelen komt zes keer per jaar uit, in de maanden: februari—april—juni—juli—augustus—november

Als je wilt adverteren in Schoffelen kun je contact met ons opnemen via het redactie e-mailadres. Wil je iets uit de inhoud van Schoffelen gebruiken, dan vragen we je eerst contact met ons op te nemen.

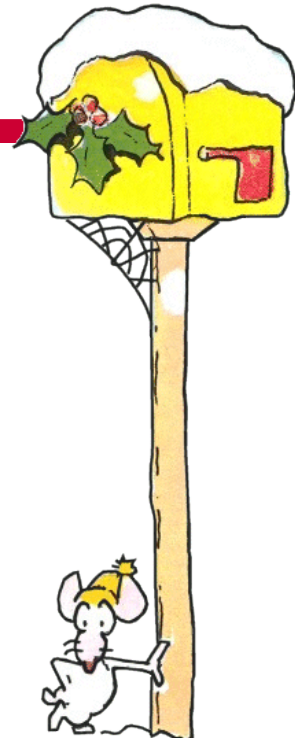
Ons adres:

de brievenbus bij de bestuurskamer of emailadres:

redactiesnv@gmail.com

pdf van deze Schoffelen is te downloaden op:

www.redactiesnv.nl

Bezorging van het clubblad

Omdat het nog steeds onduidelijk is of er een periodiekencontract met een postbezorger wordt afgesloten, wordt ook deze editie van Schoffelen niet per post bezorgd. De redactie heeft het bestuur voorgesteld dat wij zelf het clubblad op het complex bezorgen. Misschien heb je ook een brievenbus op je tuin? Veel tuinen hebben naast het toegangshekje een brievenbus in de vorm van een grijze pvc pijp met een dekseltje erop ... sommige tuinen zelfs een heuse brievenbus. Vanaf het volgende clubblad gaan we het clubblad op de tuinen afleveren. Als je geen brievenbus op je tuin hebt, dan kun je jouw exemplaar ophalen in het clubhuis. Wil je graag een pdf bestand van Schoffelen? Dan kun je die downloaden van: **www.redactiesnv.nl**

Houd er rekening mee dat het grote bestanden zijn!

Algemene ledenvergadering

Op zaterdag 12 december is de algemene ledenvergadering die eigenlijk in november gehouden zou worden. In deze vergadering worden onder meer de begroting voor 2010 behandeld en gaat het bestuur in op de punten die in een buitengewone ledenvergadering in september naar voren zijn gekomen. Binnenkort kunnen we de uitnodiging voor de ledenvergadering in de bus verwachten.

Redactieleden gevraagd

Lijkt het je leuk om samen met ons te werken aan het clubblad? Dan ben je van harte welkom. Je kunt een mailtje sturen aan het redactieadres of gewoon een van de redactieleden aanspreken.

